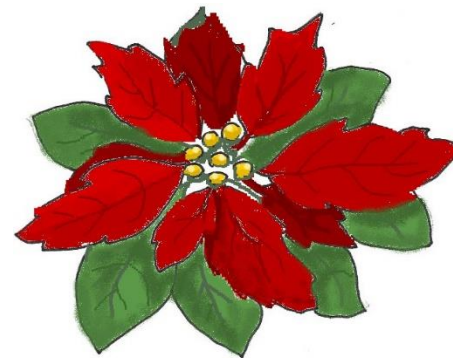


Jule-læseteater



Til læreren

Læseteater handler om at træne elevernes højtlesning og tekstforståelse.

Det adskiller sig fra et almindeligt teaterstykke ved, at der ikke er rekvisitter eller ageren. Der er kun oplæsningen – og den skal til gengæld vise, hvad teksten handler om. Der skal altså læses med tydelige betoning, så den bliver spændende at lytte til. Og det er ikke bare replikker, der skal betones – også alt andet. Blandt andet er tryk og små ophold vigtige.

Et læseteater skal vises for et publikum, og derfor skal der trænes – mange gange – mindst 3-4 gange – inden den kan læses for andre. ”Det skal sidde lige i skabet”. (Det er god læsetræning)

Linjerne er markeret med farver, så hver læser har sin farve. (Røde replikker er kortest)

Når teksten fremvises, kan oplæserne evt. stå på en række. Det kan vises for hele klassen, eller to læsegrupper kan fremføre deres læseteater for hinanden.

Tip: Læs denne tekst højt for eleverne – først med monoton stemme og bagefter med tydelige betoning. Lad eleverne drøfte, hvilken oplæsning, der var bedst og hvorfor.

Ude i en stor skov lå et lille hus. Der var lunt og hyggeligt inde i huset, men udenfor suste snestormen, og det knagede i de store træer.

Inde foran pejsen sad den lille familie og spillede ludo.

Pludselig bankede det på døren.

Hvem mon det kunne være?

Havenissen



Der boede en nisse på et loft i et gammelt hus.

Nissen var glad for at bo i huset, men en dag skete der noget.

Manden og konen sad i stuen og talte sammen.

”Vi bliver nødt til at sælge huset”, sagde manden.

”Jamen, vi har jo boet her i mange, mange år”, sagde konen.

”Ja, det er trist”, sagde manden

”Kan vi da ikke finde nogen, som kan hjælpe os?”, spurgte konen.

”Nej – vores børn bor jo langt væk, og vores venner er også gamle”, svarede manden.

”Vi kan da hjælpe hinanden med at lave mad og gøre rent.” sagde konen

”Ja, men vi kan jo ikke holde til at skovle sne, slå græs og alt det andet, der skal gøres i haven”, sagde manden

Nissen blev meget forskrækket.

Han havde ikke lyst til, at der skulle nye ejere i huset.

Måske ville de slet ikke have ham boende på loftet.

Der måtte gøres noget!

Og nu var det jo en dygtig nisse.

Så han løb ned i haven og fejede alle fliserne.

Manden og konen blev meget overraskede, da de kiggede ud i haven næste dag.

Dagen efter blev de endnu mere overraskede.

For nu lå der heller ikke flere bunker med visne blade.

”Det er da mystisk”, sagde manden.

”Men dejligt!”, sagde konen.

Og nissen blev ved med at hjælpe.

Han rev ukrudt op af alle bede.

Han klippede hæk.

Han malede stakit.

Men en dag fik konen øje på en rød nissehue bag et træ.

Og så var manden og konen klar over, hvem den mystiske hjælper var.

Men de fortalte det aldrig til nogen.

Og de blev boende i huset.

Det gjorde nissen også.

Og han fik en stor portion grød med smør, når det var jul.

En jule-hemmelighed

Pi, Po og Py var tre nisser.

Det var snart jul, og Pi, Po og Py glædede sig.

”Jeg glæder mig til at få julemad”, sagde Pi.

”Jeg glæder mig til at få julegaver”, sagde Po.

”Jeg glæder mig til at få besøg af julemanden”, sagde Py.

”Øv – bøv. Julemanden findes da ikke”, sagde Pi.

”Øv-bøv. Du er et patte-barn”, sagde Po.

Py blev ked af det.

Og begyndte at græde.

Nu kom nisse-mor. Hun var sur.

”Hvis I ikke er søde, er der ingen julemad og ingen julegaver”, sagde hun.

Så græd alle nissebørnene.

”Det er da ikke rigtig jul, hvis man ikke får julemad”, snøftede Pi.

”Og det er da ikke rigtig jul, hvis man ikke får julegaver”, snøftede Po.

”Og det er da ikke rigtig jul, hvis julemanden ikke findes”, snøftede Py.

”Nu går vi ud i skoven og finder et fint juletræ”, sagde Pi.

”Så bliver nisse-mor glad igen”, sagde Po.

”Og måske møder vi julemanden”, sagde Py.



De tre nisser tog varmt tøj på og gik ud i skoven med en sav.

De var ikke kommet langt, før de fandt et fint lille træ.

Pi skulle save.

Po skulle holde træet.

Py gik lidt rundt.

Pludselig fik Py øje på en stor kane med 12 rensdyr foran.

Ved siden af kanen stod selveste julemanden og spiste en julekringle.

”Hvem er du?” spurgte Py.

”Jeg er da julemanden. Og når jeg har spist min julekringle, skal jeg ud med gaver til tre søde nissbørn, der hedder Pi, Po og Py.”

Py løb glad tilbage til Pi og Po.

De stod med det fine lille træ og var klar til at gå hjemad.

”Jeg er sikker på, at nisseemor bliver glad igen”, sagde Pi.

”Jeg er sikker på, at vi får en super duper jul”, sagde Po.

”Jeg er sikker på noget andet, men det vil jeg bare ikke fortælle”, sagde Py.